

únor 2021

párek

párek

časopis Knihovny města Ostravy, p. o.

č. 2, 2021

ročník XXI.

šéfredaktor: Bohdan Volejníček

grafika: Bohdan Volejníček

Anežka Chudejová

korektury: Jana Martiníková

email: parek.kmo@gmail.com

1 **let**
KNIHOVNY !!!

menu

Entrée	4
Recenze:	
Dobrodruhům	5
Baletky	8
1793 : vlk a dráb	11
Malá ochutnávka z knižních novinek hudebního oddělení	14
Tipy z dětských knihoven	19
100 let Knihovny města Ostravy	23

entrée

Dveře první Veřejné knihovny města Moravské Ostravy, umístěné v budově Německé obecné a občanské školy chlapecké na dnešní Purkyňově ulici, se čtenářům otevřely v sobotu 19. února 1921. A onen první den se v ní zaregistrovalo 19 čtenářů, kteří si hned půjčili 44 knih. Nebyla to nejlevnější záležitost – zápisné činilo 10 Kč, průkazka stála 20 haléřů, a za každou knihu čtenář musel zaplatit dalších 20 haléřů. Ale své čtenáře si našla a s postupujícím časem jich bylo více a více, stejně jako fondů. A jak rostla Ostrava, tak rostla i její knihovna. Dějiny ji přiřazovaly různá poslání, její fondy se tomu chtě nechtě musely přizpůsobovat, radnice či národní výbory jí přidávaly finance nebo je ubíraly, stejně jako pomáhaly otvírat nové pobočky a jindy je zase zavírat. Ale tento měsíc je tu už sto let! Vše tedy přestála - války, revoluce, ekonomické kolapsy atd. A přestože venku to teď vypadá na další „konec světa“, myslíme, že Knihovna města Ostravy tu bude dalších sto let. Jak to napsala na počátku tohoto milénia předešlá ředitelka knihovny PhDr. Dana Kupcová:

„Ani kousek místa nám nezbyl na občas se ozývající skeptické hlasy o budoucnosti knih a knihoven v novém věku. Nevěříme na ně.“

**100 let
KNIHOVNY !!!**

Dobrodruhům

Tereza Ramba

text: Markéta Polách Balonová

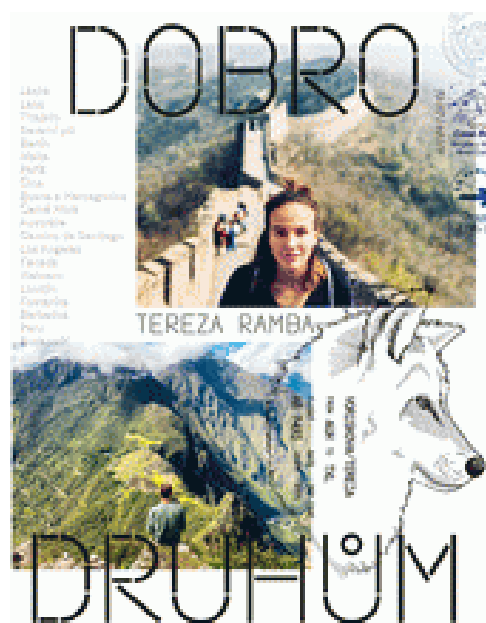
Autorkou nevšedního cestopisu je Tereza Ramba, kterou známe především pod rodným jménem Tereza Voříšková jako herečku z filmů a pohádek. Poprvé se objevila v roce 2006 ve filmech Ro(c)k podvraťáků a Raftáci. Nejvíce ji však proslavil film Bobule, kde hrála po boku Kryštofa Hádky a Lukáše Langmajera. Milovníci pohádek ji znají v roli tvrdohlavé princezny z pohádky Peklo s princeznou, v které tvořila zamilovanou dvojici s Jiřím Mádlem. Na tuto filmovou dvojici se můžeme těšit také v nově natočeném filmu podle knihy Dominika Landsmana – Deníček moderního fotra, kde budou hrát manželskou dvojici, potýkající se s všedními starostmi rodiče 21. století. O Vánocích uplynulého roku 2020 zazářila v roli roztomilé hvězdy Deničky, ta spadla z nebe a hrozí jí rozplynutí se v hvězdný prach. Zachránit ji může jen upřímná láska, které je na zemi poskrovnu, a navíc vše komplikuje příchod Proximy, žárlivé přítelkyně Deničky, jež způsobila její pád. Tato role Rambě opravdu sedla, neboť právě láska a dobrota je leitmotivem celé její tvorby i života. Ne-

jde o bezduché opakování „pravdoláskařských“ myšlenek, ale o soustředěné hledání esence, jež dává životu smysl. Tuto esenci našla Ramba právě i díky cestování – „Láska je,“ zní její motto a rezonuje v celé knize Dobrodruhům.

První kapitola knihy nese název Láska a vypráví o dvou babičkách Ramby, přičemž jedna se stará, aby další cestování nebylo příčinou smrti její milované vnučky, druhá babička Amazonka se těší na další dobrodružné zážitky, které s ní bude po příjezdu malá Tereška sdílet. Přístupy různé, oba však vycházejí z ryzího citu babičky k vnučeti – z lásky. Pak už se vydáváme na cestu po dvaceti zemích, z tohoto množství jmenujeme jen ty nejexotičtější, jako jsou Laos, Thajsko, Severní pól, Čína, Vietnam, Kostarika, Peru, Barbados. Její poutě měly také evropské cíle, a tak se dostaneme také do Berlína, Paříže, Bosny a Hercegoviny, Černé Hory či Budapeště.

Zápisky z cest jsou stručné, o to více naléhavé a autentické. Ramba si nehraje na ostrílenou cestovatelku, nezápasí s krokodýly a nejde jí o rekordně rychlý výšlap na Santiago de Compostela, naopak nechává své dojmy a pocity, aby se volně zhmotnily na papír. Místy se na papíře objeví strach, zda fyzická schránka zvládne tolik námahy a změnu klimatu, jindy je to smutek z obrovské vzdálenosti mezi ní a jejími blízkými, jindy zase rozhořčení nad nespravedlností chodu světa. Ramba však tyto emotivní části prokládá zajímavými postřehy z místa pobytu, místy nabízí také dobrodružný příběh, třeba když jela na psím spřežení nebo když se ztratila v džungli či umírala na střevní potíže sama v polorozpadlé chatce. Naštěstí končí tyto příběhy dobře a Tereza pokračuje na své cestě dál. Díky těmto mezním okamžikům nachází cestu z chaotického víru emocí smutku a strachu. Její východiska jsou aplikovatelná pro jakoukoliv nelehkou dobu a na závěr si dovoluujeme parafrázovat jejich znění. Všem čtenářům vřele doporučujeme jejich dodržování v době covidové i necovidové. Jsou to tato:

Cestování mění člověku život, neboť krmí duši. Podobně také kultura. Pokud nelze cestovat do exotických krajín, je možné vykonávat malé pěší poutě denně v rámci blízkého okolí. Již dvě hodiny týdně v lese uklidňují duši a vynahrazují člověku meditaci. Pozorování a utišení myšlenek v lesním tichém prostředí je jistým druhem meditace. S pozorováním souvisí také její další rada – snažte se pozorovat a poslouchat také sami sebe. Zapamatujte si pocity štěstí, jak krásná byla zelená louka, jak zářivé modré nebe, jak vesele se usmívaly děti, jakou radost měli rodiče a prarodiče, když se s vámi po dlouhé době viděli. Je totiž možné, že nějakou dobu toto všechno nevidíte, a pak budete rádi za živou vzpomínku. Také se tajně bojte, bojte se všeho a hodně, protože kdo se bojí, musí být odvážný k učinění dalšího kroku, musí se neustále překonávat, a o tom to je, o překonávání se, o posouvání hranic své komfortní zóny. Štěstí je totiž na druhé straně strachu a ona ta cesta není zas tak dlouhá a útrpná, jak se na první pohled zdá.

RAMBA, Tereza. Dobrodruhům
V Brně: BizBooks, 2020. 317 stran.

Baletky

Miřenka Čechová

text: Šárka Netolická

Česká literatura je v posledních letech opanována silnými ženskými příběhy. Autorky jako Petra Soukupová, Viktorie Hanišová, Alena Mornštajnová či Petra Dvořáková jsou ve zdejší čtenářské obci poměrně populární a jejich knihy nezůstávají dlouho ležet na policích knihkupectví a knihoven. Energií svých příběhů se k nim může přiřadit také výrazná osobnost nejen českého tanečního světa Miřenka Čechová, jež napsala pozoruhodnou prózu Baletky. Na poli tuzemské literatury není Čechová úplným nováčkem. V roce 2018 jí vyšla Miss AmeriKa, fiktivní literárně-fotograficko-komiksový dokument o Východoevropance v New Yorku Mckenzie Tomski, která glosuje tuhle „zemi zaslíbenou“ nekompromisně svérázným způsobem, jenž je typický i pro Baletky.

Čechová prostřednictvím své hrdinky, která teprve v deseti letech přichází do Prahy na taneční konzervatoř, zběsile „vykopává“ všechny zážitky a frustrace z divokých devadesátek a první kontakty s krutou ne-

milosrdností baletního světa: „Budeš expert na výrobky proti bolesti, zánětům, namoženým svalům, zarůstajícím nebo úplně slezlým nehtům, vbočeným palcům, bradavicím, který zaručeně chytneš ze společných sprch, kde trávíš přestávky po každé taneční hodině (dá se tam bezvadně brečet), takže k Vánocům si přeješ slevovej kupon do lékárny. Máš to všechno zapsaný?“ sugestivně se ptá hrdinka knihy.

Je to právě vypravěčská du-forma a naprostá otevřenost postavy, která rámuje celý děj knihy, jež rozhodně není pouhou obžalobou systému; naopak je vícevrstevnatým dílkem s výborným tempem. Ztrátu identity, objektivizaci těla, anorexii, neustálý taneční dril spolu s prvními pražskými mejdany, extází a hledáním sebe sama i rodinných vazeb doprovází postupné odcházení těch adeptek na angažmá ve zlaté kapličky, které jaksí přestaly „dispozičně vyhovovat“, alias narostla jim prsa a boky.

„Lidka šla na učňák na švadlenu. Před třema lety chodila do Rudolfiny na současný skladatele, stála na jevišti Stavovského divadla, říkali jí, že je elita, že je víc než ostatní. Teď se s holkama o čtyři roky mladšíma píchá jehlama do prstů.“ Tahle rovina knihy patří k té čtenářsky nejintenzivnější – jak sama autorka zdůrazňuje v rozhovorech, je důležité mluvit o tom, že baletní škola je obrovský nejen fyzický, ale také psychický nápor na osobnost mladých dívek, které, pokud mají tu smůlu, že jsou později ze školy odejity, často trpí nejen pošramocenou duší, ale také neznalostmi všeobecných předmětů typu matematiky apod.

Baletky je v mnoha ohledech výjimečná kniha. Bylo nanejvýš zajímavé přečíst si pohled insidera, toho, kdo byl na druhé straně břehu a nebojí se mluvit, i když je to pro něj možná víc bolestivé než obligátní páčení nohou a bouchání pěstí do nártů. Každá matka holčičky, jež sní o roli v Labutím jezeru, by si měla příběh přečíst a zvážit, jestli ji chce poslat do džungle projímadel, krvavých palců, nadávek a vskutku armád-

ního režimu. Autorce se navíc povedlo skvěle zachytit atmosféru nekoněně svobodných devadesátek s prvními prodejci všeho možného a prvními deziluzemi z těch, co jednoduše převlékli kabáty, postavili si kýčovitě domy s věžičkami a ze zkrachovalých podniků udělali montovny na součástky. Shrnutí, podtrženo: Baletky vám v hlavě budou rotovat i nějakou dobu po dočtení, a to je pro mne vždy znak dobrého čtení.

ČECHOVÁ, Miřenka. Baletky

V Praze: Paseka, 2020. 221 stran

1793 : vlk a dráb

Niklas Natt och Dag

text: Bohdan BoboKing Volejníček

Nebudu se určitě moc mýlit, když řeknu, že český čtenář, který touží po skvělém thrilleru či detektivce, s velkou pravděpodobností sáhne po nějakém severském autorovi, a když zase bude chtít historický román, nejspíše bude pokukovat po našem Vondruškovi. V momentě, kdy budete chtít skloubit oba žánry, pak určitě za zmínku stojí kniha švédského autora Niklase Natt och Daga (*1979) „1793 – vlk a dráb“. Severský historický thriller, který v sobě zkombinoval typicky skandinávské „ponuré a krvavé“ s co nejpodrobnější historickou reálií.

Děj nás přenese do Stockholmu na konci 18. století, který v těch časech ani vzdáleně nevypadal jako jedno z nejlepších míst k životu, jak se dnes prezentuje. Královské město prolezlé zločinem, prostitucí, obrovské

chudinské čtvrtě plné násilí, chorob a smrti. Vše zaplaveno děsivým smradem z protékajících řek a kanálů, do kterých se vlévají všechny splašky z ulic a domů. A někdy ty splašky překvapí i otrlé obyvatele, zvláště když je to neuvěřitelně zohavená mrtvola, kterou zpočátku ani neidentifikují jako lidské tělo.

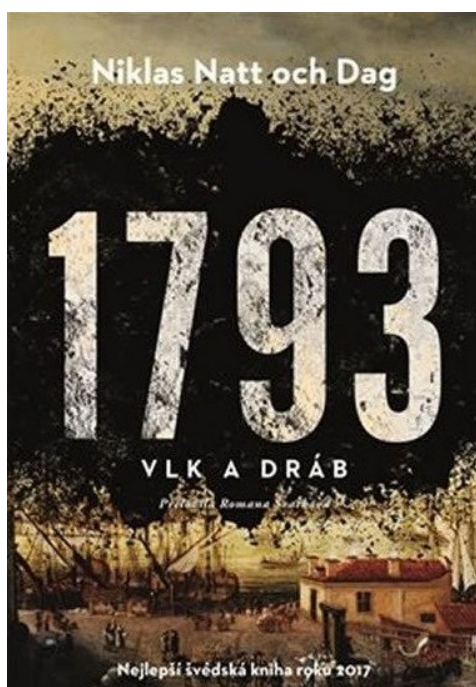
Je podzim 1793 a na břehu města děti najdou něco, co vypadá jako hnijící zbytek prasete, který nějaký řezník pohodil do vody. Když ale místní dráb Mickel Cardell je nucen tu ohavnost z vody vytáhnout, zjistí, že je to torzo člověka, kterému někdo uřezal všechny končetiny, vydloubal oči a vyřízl jazyk. K případu je povolán podivín, ale jinak geniální vyšetřovatel stockholmského policejního úřadu Cecil Winge, vlastně mladý muž, kterému zbývá snad posledních pár měsíců života. Podivínský je svým přístupem, kdy vše chce mít prokázané, jasné či pochopitelné. Díky tomu zjistí, že torzo neznámého muže bylo čtvrceno postupně, měsíc po měsíci. Otázkou je, kdo to byl, a kdo by byl schopný vykonat něco tak ďábelského.

Niklas Natt och Dag, sám patřící k nejstaršímu šlechtickému rodu ve Švédsku, svůj literární debut nepostavil na principu klasické detektivky. Příběh má mnoho linií, kterými si se čtenářem tak trochu hraje. Jakmile si zvyknete na příběh z pohledu dvojice Winge a Cardell, začne příběh nějakého mladého muže, po kterém následuje příběh dívky z chudinské čtvrti. Vy si tím začnete vytvářet obraz, ve kterém už přiřazujete postavám jejich role v příběhu. Ale nenechte se mýlit, autor v sobě má nějaký ten „skandinávský knižní gen“, který nutí autory neustále překvapovat vývojem i postavami. A v případě tohoto autora to platí dvojnásob. K tomu je potřeba přičíst i jeho snahu o co nejrealističtější vykreslení Stockholmu tehdejší doby. Na druhou stranu je tato detailnost možná až na škodu, poněvadž toto asi českého čtenáře tolik zajímat nebude, na rozdíl od stockholmského rodáka. Naopak detailní vykreslení postav, jejich společenského postavení a tím i předurčené životní role v tomto světě,

dokáže čtenářem pěkně zabloumat. A i skutečné brutální násilí, jako je např. popis stětí, svojí reálností uspokojí i příznivce opravdu drsných příběhů. Osobně mne nejvíce nadchla postava umírajícího Wingeho s jeho skutečně netradiční životní filozofií.

Další knihu, volné pokračování „1794“, vydal autor v rodném Švédsku na podzim 2019.

Ze švédského originálu „1793“ přeložila Romana Švachová, vydalo nakl. Argo v roce 2019.

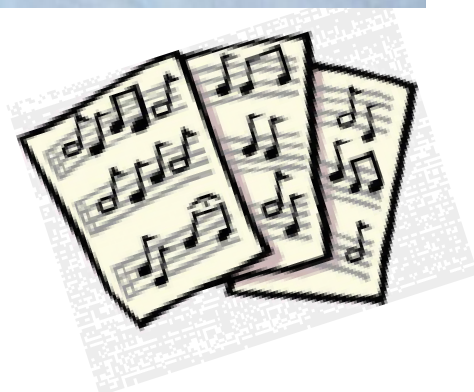

NATT OCH DAG, Niklas. 1793 : vlk a dráb

Praha: Argo, 2019. 429 stran.

Malá ochutnávka z knižních novinek hudebního oddělení

text: Jana Martiníková

Pavel Šporcl

Můj život (nejen) s houslemi

Charismatického houslistu s pověstným pirátským šátkem kolem hlavy určitě není třeba představovat. Dokáže podat klasickou hudbu způsobem, který přiláká i mnohé z těch, kteří se jí zatím vyhýbali. Knižní rozhovor s novinářem a redaktorem Václavem Žmolíkem nám dovolí „nakouknout“ do Šporcova profesního světa i do jeho soukromí. Pro představu uvedu názvy některých kapitol: Malý

Budějčák s housličkami, Pirátský šátek a souboj s Českou filharmonií, Kde se vzaly modré housle, Můj život v New Yorku, Jak moc cvičí slavný houslista, Jak se žije s popularitou, V éře koronaviru... Právě z poslední kapitoly přidávám malou ukázkou:

„Nemohl jsem jen sedět a nic nedělat, to já neumím. Chtěl jsem pomáhat. A když potom zavřeli i mateřské školky, řekl jsem si, že se musím propojit také s těmi nejmenšími. A tak jsem po vzoru Hudebních perliček Pavla Šporcla, které vysílá Děčko, začal připravovat Hudební střípky...“

Pestrým způsobem napsaná knížka, kterou stojí za to si zalistovat.

Lucie Bílá

Posílám to dál

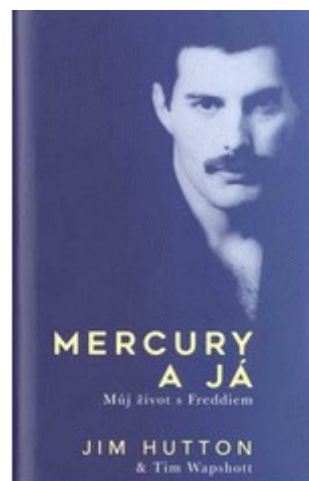
Dvacetinásobná Zlatá slavice napsala ve spolupráci s publicistou Jefimem Fištejnem knihu, ve které se vrací k důležitým momentům posledních zhruba 15 let svého uměleckého i osobního života. Vypráví nejen o sobě, ale také o spoustě zajímavých lidí, s nimiž spolupracovala. Témata, kterým se věnuje, jsou rozličná, jak napovídají názvy kapitol: Bůh je větší než náboženství, Záludnost nuceného dobra, Ostrov Filip, S politiky netančím, ale oni chtějí tančit se mnou, Všichni

královnini muži... A nebyla by to Lucie Bílá, kdyby výraznou část textu s nadšením nevěnovala svému současnému partnerovi, jímž je Radek Filipi. Musím ale přiznat, že tato její v pořadí třetí kniha mě příjemně překvapila. Její text plyne zvolna, přemýšlivě, je to místy až filozoficky laděné povídání. A zároveň milé svou otevřeností:

„Někdy si připadám jako přerostlý čmelák, který má hřmotné tělo, ale malinkatá křídla a vlastně by neměl ani létat. Jenže ten čmelák to neví, a tak lítá ostošest. Spoustu věcí dělám zcela spontánně, aniž bych nad tím zdlouhavě dumala.“

Jim Hutton

Mercury a já

„Jim Hutton byl člověk, jehož Freddie Mercury nazýval „svým manželem“ v 80. letech, dávno předtím, než bylo něco podobného myslitelné, natož reálně a legálně možné.“ Tak začíná úvod knihy, kterou s podtitulem „Můj život s Freddie“ napsal zpěvákův poslední milenc, nejdůvěrnější přítel, který s ním prožil posledních 7 let jeho hektického života. Slavnou osobnost poznal z jiného pohledu, než šílejší davy fanoušků, a velmi kultivovaně, s porozuměním o něm vypráví. Je to kniha plná historek z Mercuryho života, u které by se občas čtenáři chtělo plakat, ale zároveň se musí usmívat. Už samotné seznámení Jima s Freddieem bylo kuriózní, protože když se potkali, Jim vůbec netu-

šil, s kým má tu čest.

„Někdo se mě zrovna pokusil sbalit.“

„Kdo jako?“ zeptal se. „Kterej?“

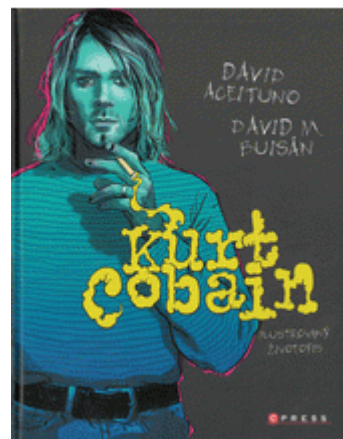
„Támhle,“ ukázal jsem.

„To je Freddie Mercury!“ on na to, ale mně to vůbec nic neříkalo – ani v nejmenším... Freddie Bůhvíjak...“

Tichý a zdrženlivý Jim pracoval jako holič a zdálo by se, že se k extravagantní superstar vůbec nehodí. Ale protiklady se přitahují a brzy mezi nimi vznikl silný vztah. Jim s Freddiem prožíval dobré i zlé a byl s ním i v okamžiku, kdy zpěvák v pouhých 45 letech umíral na AIDS. (Nejen) fanoušek Mercuryho a skupiny Queen tuto knihu rád otevře a dost možná ji přečte jedním dechem.

David Aceituno

Kurt Cobain – ilustrovaný životopis

Dnes už legendární skupina Nirvana a její frontman, zpěvák Kurt Cobain, stále lákají autory životopisných publikací. Vedle příběhu nadaného a úspěšného, ale věčně nespokojeného a nešťastného mladíka hraje v této knize výraznou roli i výtvarná část – ilustrace Davida M.

Buisána. Autoři nechávají Cobaina „vyprávět“ v ich-formě o svém životě od dětství...

„Na té škole jsi mohl jasně rozlišit čtyři kategorie. Sportovci, frajirci, pošuci, burani. Na chvostu jsme pak byli my, kteří jsme nezapadali nikam. Koukal jsem okolo sebe, poslouchal debilní rozhovory svých spolužáků, snažil se pochopit jejich rádoby maskulinní gesta, ubohé frajirkovství jedněch a společenskou neschopnost druhých. Neustále se mi honilo hlavou, že je to pěkně na hovno. Obklopovali mě samí ničemové.“

...až po tragický konec pod vlivem drog a depresí.

„Heroin: ryba, která požívá svůj vlastní ocas. Jsem sám, protože se mnou nikdo nechce být. Nikdo se mnou není, protože jsem se stal nesnesitelným. Stýská se mi po přátelích, se kterými bych si mohl popovídat. Stýská se mi po pocitu, že mě nic nebolí.“

Stylizace textu do deníkových zápisků a velice zdařilé, atmosférou nabitě obrázky pomáhají čtenáři „naladit se“ na emoce, kterými byla prostoupená i Cobainova hudba.

Tipy z našich dětských knihoven

Několik zajímavých tipů z produkce dětských knih, které jsou ve fondech KMO, nám opět představí Denisa Hrubá.

Pohádky na dobrou noc z celého světa

Asi každé dítě má rádo, když mu rodič před spaním přečte nebo povypráví pohádku. Tato kniha je skvělým pomocníkem pro takovéto chvíle. Kniha je souborem 70 pohádek z různých zemí světa. Děti se v nich dozví i něco málo o folklóru a pověstech dané země.

Najdeme zde samozřejmě i tři české pohádky. Ovšem nechybí zde

ani pohádky z Makedonie, Pákistánu, Německa, Jižní Afriky, Mexika apod. Ke každé pohádce dostaneme též ilustraci.

Všechny pohádky jsou zajímavé, poutavé, nenásilně poučné a hlavně tak akorát NEdlouhé na čtení před spaním. Jako „vyšíté“ pro děti okolo šesti let.

(čtenářské určení 6-9 let)

Ester a Basilova pomsta

Viktorie Veselá

Také vám občas připadá, že někteří obyvatelé okolo vás musí mít snad 300 a více let? Nebo snad že by to mohly být čarodějnice, bazilišci, hejkalové a podobní „divňáci“? Tak to je pro vás tato kniha ta pravá, jelikož hlavní hrdinové této knihy rozhodně nejsou na tomto světě jen pár desítek let.

Ester je 300letá čarodějnice, která nyní žije jako spořádaná šéfkuchařka vyhlášené restaurace U Magického oka. Ovšem jednoho dne zmizí její synovec neznámo kam. Při pátrání po něm se Ester potká s panem Basilem, který jí velice připomíná baziliška z minulosti, které-

ho otrávila.

Je pan Basil opravdu její “známý”, který se jí chce pomstít, nebo je to jen shoda náhod?

Tak to bude napínavé! Co myslíte? Pro prvňáčky určitě !

(čtenářské určení 6-9 let)

**Příběhy z Vrbového hájku.
Lištička a víla
J.S. Betts**

Budou prázdniny u babičky pro Toma a Molly nudné, nebo zde zažijí něco neobvyklého, nebo snad i kouzelného?

Jelikož babička bydlí ve Vrbovém hájku, není se čemu divit, že se do babiččiny kůlny zatoulá malé liščí mládě. Děti se společně s babičkou o liščátko starají a pomohou mu najít cestu domů. Za odměnu malá liška zavede děti do kouzelného lesa, kde děti potkají vílu v nesnázích.

A jak to bylo dál? Tak to vám prozradí tato knížečka doplněná příhodnými ilustracemi jako stvořená pro prvňáčky. A nejen pro ně.

(čtenářské určení 6-9 let)

Nejkrásnější místo na světě

Petr Horáček

Je opravdu louka, na které žije králík, ta nejkrásnější na světě? Je zde život ten nejlepší?

Králík si klade nejen tyto otázky a snaží se najít na ně odpovědi. Když je nemůže najít ve své vlastní hlavě ani ve svém srdci, rozhodne se zeptat svých kamarádů na louce.

Všichni kamarádi, zajíci, medvěd, kachna... mu samozřejmě řeknou, že louka je to nejkrásnější místo, protože je zde potok, včely, které dělají med... Ale králíkovi tyto odpovědi nestačí, zajde na radu k moudré sově a ptá se jí, zda je jejich louka ta nejkrásnější. Sova mu neodpoví, ale naopak ho pošle do světa, ať přijde sám na to, kde je to nejkrásnější místo na světě a s kým.

Co se doví? Kdo ví!? Zeptejte se prvňáčků, až dočtou poslední stránky! Nebo můžete rovnou číst s nimi.

(čtenářské určení 6-9 let)

100 let KNIHOVNY !!!

První knihovna, která sloužila širší veřejnosti a která měla v jistém smyslu charakter veřejné lidové knihovny, byla od r. 1898 knihovna spolku "Veřejná knihovna a čítárna pro Moravskou Ostravu a okolí".

Dne 25. května 1920 došlo na plenární schůzi správní komise města Moravské Ostravy k rozhodnutí zřídit ve městě obecní veřejnou knihovnu a čítárnu. Za tím účelem byla vytvořena knihovní rada.

Knihovna začala půjčovat 19. února 1921. Za zápisné se vybíral poplatek 10 korun, za legitimaci 20 haléřů a za půjčení jednotlivého svazku také 20 haléřů.

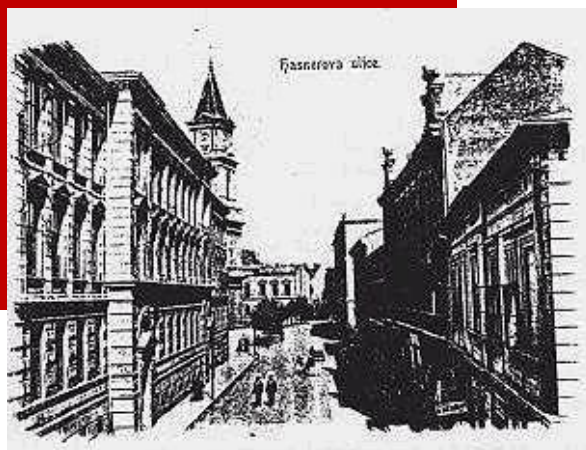
KNIHOVNÍ ŘÁD VEŘEJNÉ OBECNÍ KNIHOVNY MOR. MĚSTA OSTRAVY.

1. Knihy půjčovány budou domů na čtenářskou legitimaci obyvatelům Horního města Ostravy.
2. Knihy půjčovány budou na čtrnáct dní. O prodloužení lhůty nutno zvláště požádati.
3. Čtenář má právo předem si zamluviti knihu jinému půjčenou. Jakmile zmluvená kniha vrácena bude do knihovny, zůstane žadatelem do stanovené doby vyhrazena.
4. Nevrátil-li vypůjčitel knihy do konce vypůjční lhůty, bude o ni listkem upomenut; poštovné zaplatí čtenář, jakož i poplatek za prodlení. — Kdo ani potom knihy nevrátí, bude vybičnut upomínkou, kterou mu odevzdá zřízenec; za tuto upomínku zapraví vypůjčitel určitý poplatek. Nevrátil-li ani pak knihy, odevzdána bude věc přísluša. úřadu.
5. Vypůjčitel jest povinen vrátiti knihu neporušenou; jakékoli poškození neb ztrátu knihy musí nahraditi. Za řádné vrácení knihy ručí ten, na jehož čtenářskou legitimaci byla kniha vypůjčena.
6. Každá změna bvtu buď vypůjčitelem v knihovně hlášena.
7. Knihy nákladně, nenahraditelně, nevázané a slovníky domů půjčovány nebudou.
8. Kdo přes opětné napomenutí hrubě porušuje knihovní řád, pozbude dočasně nebo i trvale práva knihy si domů vypůjčovati.
9. Vypukne-li v domácnosti čtenářově nakažlivá choroba, jest třeba to oznámiti správě knihovny. Vypůjčené knihy však dlužno odevzdati teprve po provedené desinfekci.

Knihovní rada.

**Knihy všech oborů má na skladě
a dodává české knihkupectví
A. PEROUT v Mor. Ostravě,
Zámecká ul. 8.**

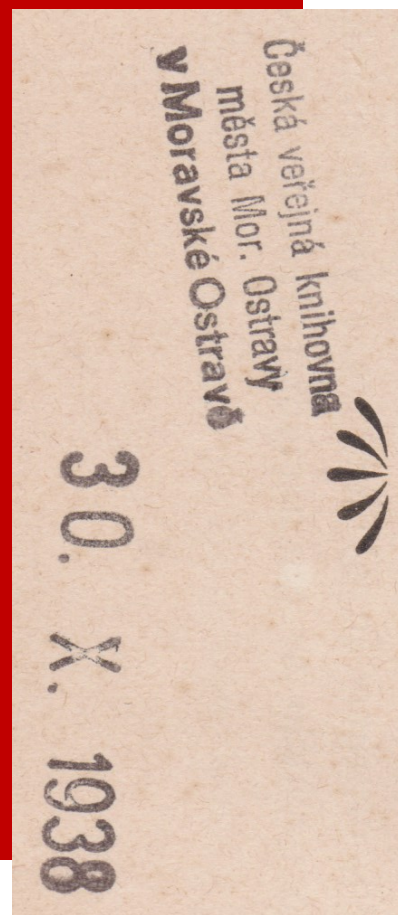
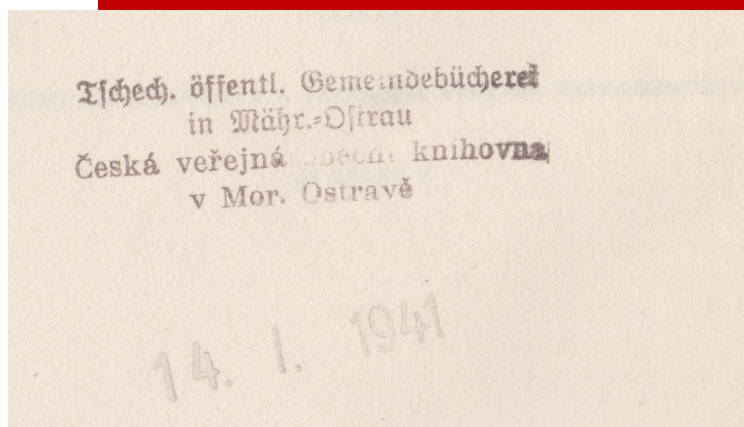
VEŘEJNÁ KNIHOVNA
MĚSTA
MOR. OSTRAVY.

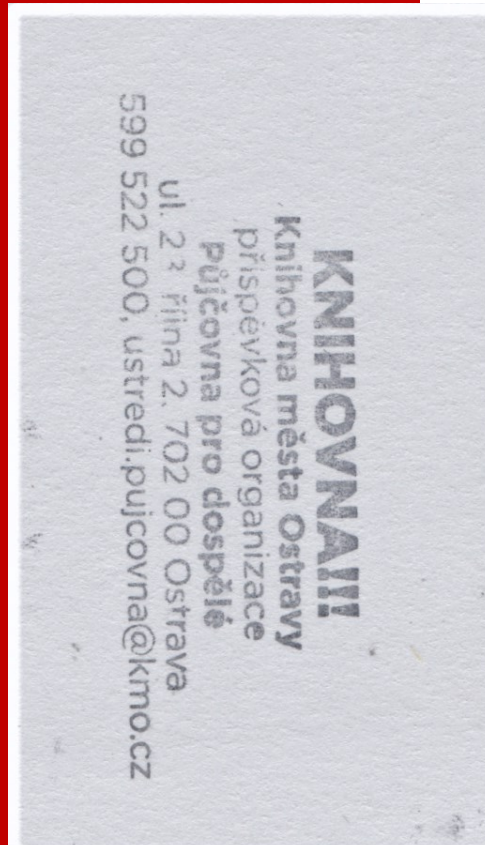
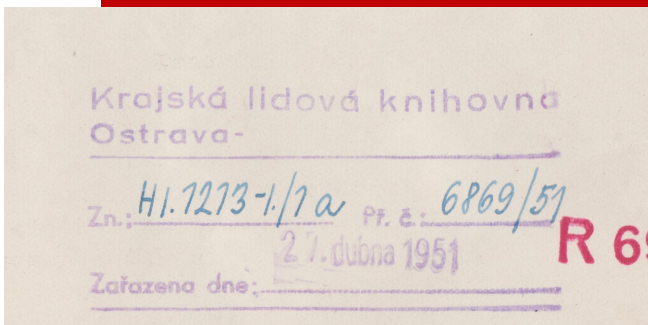
Knihovna se v roce 1929 přestěhovala do nové budovy městské spořitelny, která jí postoupila celé jedno křídlo. V přízemí byla umístěna půjčovna a skladiště, v prvním patře pak studovna a čítárna.

Od roku 1939 bylo vše české potlačováno. Tato skutečnost se nevyhnula ani knihovně a jen zásluhou tiché dohody s policejními úředníky mohly být knihy zabavené v období okupace po válce vráceny zpět do půjčoven. Již tři dny po osvobození zahájily knihovny svou činnost.

Po únorovém převratu v roce 1948 dochází k likvidaci veškeré knižní produkce, jež po stránce ideologické nebyla v souladu se zájmy vládnoucí komunistické strany.

Od roku 1950 se z Ústřední městské knihovny v Ostravě stala Krajská lidová knihovna.

V roce 1969 je Krajská knihovna přejmenována na Knihovnu města Ostravy .

90. léta jsou charakterizována především změnou politického a společenského klimatu. To samozřejmě poznamenalo život knihovny, a to bez nadsázky, ve všech oblastech. Knihovna města Ostravy je příspěvkovou organizací statutárního města Ostravy od roku 1990.

Ústřední knihovna se do upravených prostor na ul. 28. října 2 (u Sýkorova mostu) přestěhovala na podzim 1996 a v lednu 1997 zde přivítala veřejnost. Období od září 2003 do září 2005 prožila v provizorních podmínkách na Výstavišti Černá Louka. V září 2005 jsme přestěhovali ústřední knihovnu zpět k Sýkorovu mostu a od 3. října 2005 jsme znovu nabídli své služby ostravské veřejnosti.

VÁŽENÍ ČTENÁŘI,
RÁDI VÁS UVIDÍME OD PONDĚLKA 22. ÚNORA 2021
V NOVĚ ZREKONSTRUOVANÉ
POBOČCE KNIHOVNY NA UL. PODROUŽKOVA 1663
V OSTRAVĚ-PORUBĚ.

zřizovatelem KMO je statutární město Ostrava

1 **let**
KNIHOVNY

**„Ráj jsem si vždy představoval jako knihovnu,
nikdy jako zahradu.“**

Jorge Luis Borges

100 let
KNIHOVNY !!!